

Entre la quantitat d'estímul que es donen a l'aula, hi ha un procés que vaig captar i vaig voler mirar-me amb cura per entendre què portava l'infant a realitzar una representació del Nadal amb figures inspirades en el seu personatge preferit, l'Stuart.

Em va semblar d'entrada un dibuix qualsevol; però endinsant-me, vaig constatar que d'entre tots els personatges que configuren la sèrie, n'havia escollit un.

Prenent com a referència la importància de l'art i la possibilitat que ens ofereix per transmetre emocions, sentiments, idees i pensaments, vaig intentar analitzar la importància del dibuix en aquesta situació d'escola i en la vida de l'infant en particular.

El cas que em vaig trobar va anar més enllà d'un simple dibuix.

Jo, com a acompanyant de processos de vida, procuro comprendre les situacions que es donen dins l'aula; com també, procuro contextualitzar-ho i tenir present les realitats que formen la vida de l'infant.

I en aquest desig, de vegades puc captar el motiu o l'interès que mou a les persones a desenvolupar una tasca determinada.

Mitjançant una conversa amb els mestres de la comunitat de grans vaig esbrinar que es tractava d'un Minion en concret, l'Stuart.

Pot ser que aquell infant se sentís identificat amb el personatge de l'Stuart?

Aprofitant aquest moviment intern vaig suggerir l'infant que provés de posar-hi paraules, a través d'un text descriptiu, per dibuixar amb lletres el personatge que representava de manera recurrent.

Tot llegint el text del personatge que havia descrit, vaig sentir l'energia per anar més enllà.

L'objectiu era fer un exercici d'autoconsciència en què l'alumne se sentís reflectit en les seves pròpies paraules per intentar connectar amb el seu jo.

“Si canviem les percepcions que tenim en el subconscient, canviarà la nostra realitat”

(Bruce Lipton)

Per fer-ho, amb l'infant en concret vam compartir una lectura profunda,

tranquil·la i relaxada de la descripció, tot canviant la tercera persona per la primera persona del singular jo.

Així és com d'alguna manera, l'infant em va regalar un bonic somriure, ja que es va veure reflectit en el seu propi escrit.

STUARTS UN MINION PRESUMIDO
TRANQUILO Y LE GUSTA ESTAR CON
SUS HERMANOS. ES TORPE
PERO ES UN BUEN AMIGO
ES UN POCO BAGO, BUENO MUY
BAGO. SE ENFADA UN MONTON
Y MUY RAPIDO. ES MUY GRACIOSO
Y LE GUSTA LA FIESTA

Amb els dies, aquest infant seguirà dibuixant l'Stuart.

Tanmateix, prendre consciència d'una realitat determinada,

ens regala la possibilitat d'enriquir, d'allargar, d'ampliar, d'aprofundir en la nostra mirada i genera una possibilitat de canvi.